

РЕШЕНИЕ

№ 7226

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12139** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране - П. М., чрез главен юрисконсулт Р. Б.-П. срещу решение № 3391 от 12.09.2025 г. по НАХД № 4898 от 2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 21 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № НП - 7/14.02.2024 г., издадено от председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на „Овергаз Мрежи“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева на основание чл. 206, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и постановено при допуснато нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че от събраните по преписката писмени доказателства по безспорен начин се установява съставът на извършено административно нарушение, за което е ангажирана отговорността на дружеството. Поддържа, че регулаторният орган, в т.2 и т.3 от решението, е дал задължителни указания на титулярите на лицензии за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ относно съдържанието на информацията, която крайните снабдители на природен газ следва да представят на КЕВР за целите на изчисляване на дължимите годишни лицензионни такси. Намира за безспорно установено по делото, че „Овергаз Мрежи“ АД не е представило коригирана справка, съгласно указанията. Твърди, че като не е изпълнило задължителните указания на протоколното решение

на КЕВР, административнонаказаното лице е пречатвало възможността на административния орган коректно да изчисли и събере дължимата годишна лицензионна такса за 2023г. по лицензия № Л-441-12/30.03.2015г. Изтъква, че след като „Овергаз Мрежи“ АД не е представило информацията, изискана с протоколното решение, и предвид факта, че в годишния финансов отчет на търговеца за 2023г. няма информация за размера на приходите от продажба на природен газ за отделните лицензии на дружеството, а се съдържат единствено данни за общия размер на тези приходи, КЕВР е в невъзможност да изчисли и събере дължимите годишни лицензионни такси. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него, да бъде потвърдено НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ОВЕРГАЗ МРЕЖИ“ АД, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. И. А. поддържа, че деянието, за което е санкционирано дружеството, се явява несъставомерно от обективна страна, поради това, че решението на КЕВР няма качеството на индивидуален административен акт (факт, установен с влязъл в сила съдебен акт), с оглед на което неговото нарушаване или неизпълнение не осъществява състава на чл.206, ал.1 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Твърди, че дружеството всяка година предоставя на КЕВР годишните си финансови отчети, включително приложенията към тях, съгласно Закона за счетоводството и годишните одиторски доклади, както и отчетна информация по видове дейности (чл.38, ал.1 ЗЕ), в това число справки за дейност „разпределение на природен газ“, „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ и за нелицензионни дейности, попълнени с приходите, които съответстват на приходите от годишния финансов отчет на дружеството. Сочи, че всяка година КЕВР определя годишните лицензионни такси именно на база представените от дружеството отчети. Според ответника по касация основание за определяне на различен подход при изчисление на годишните лицензионни такси би могло да бъде изменение в нормативната уредба, но не и волеизявления на Комисията без властнически характер. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че с НП № НП-7/14.02.2024г., издадено от председателя на КЕВР, на „Овергаз мрежи“ АД, в качеството му на енергийно предприятие и като титуляр на лицензия № Л-441-12/30.03.2015г. за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“ за територията на обособена територия „Д.“ и за територията на общините Р., Горна О., В. Т., Л., П., Р., И., Л., П. и Л., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева, на основание чл.206, ал.1 ЗЕ, за това, че в срок до 14.07.2023г. не е представило в КЕВР коригирана справка за

определяне на годишна лицензионна такса за 2023г., която в частта „приходи от лицензионна дейност“ да включва всички приходи от извършваната лицензионна дейност, включително от приходите от продажбата на природен газ и приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа, с което е нарушило решение на КЕВР по т.3 във вр. с т.2 от Протокол № 206/28.06.2023г.

За да отмени процесното НП, решаващият състав на СРС е приел, че не е налице материалноправното основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството – лицензиант, тъй като решението на КЕВР, не представлява индивидуален административен акт. Приел е, че Комисията не е овластена по силата на закон да дава такива указания, в която връзка решаващият съд е изложил подробни мотиви.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение. Следва да бъде посочено и това, че решението на СРС е в съответствие с вече формираната практика на АССГ по въпросите, повдигнати с касационната жалба, с която касационният състав се съобразява.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

Следва да се цитира разпоредбата на чл.206, ал.1 от ЗЕ, съгласно която на енергийно предприятие, което наруши разпоредби на този закон, на подзаконови нормативни актове по прилагането му, контролът за изпълнението на които е възложен на комисията, на общи или индивидуални административни актове на комисията, правнообвързващи решения на Агенцията за сътрудничество на енергийните регулатори (АСРЕ) или условията на издадената му лицензия, се налага имуществена санкция от 20 000 до 1 000 000 лв.)

Актът на КЕВР обективиран в протокол № 206 от 28.06.2023г. – решение по т.3 дневния ред, вр. т. 2, не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като не обективира властническо волеизявление на административен орган, от категорията на оспорваните по съдебен ред.

Посоченият акт на КЕВР, обективиран в Протокол №206/28.06.2023г., в частност по т.3 от него, е бил предмет на съдебен контрол за законосъобразност (в тази връзка са: Определение №4250/22.04.2024г. на АССГ, постановено по адм. дело №7482/23г., XV троен състав; Определение №3527/03.04.2024г. на АССГ, постановено по адм. дело №7720/2023г., XXVI троен състав; Определение №13950/20.12.2024г. на ВАС, постановено по адм. дело №9197/2024г., Трето отделение).

Видно от мотивите на съдебните актове, решението на КЕВР по Протокол №206/28.06.2023г., в частта по т.3 от него, във вр. с т.2, не представлява общ административен акт според определението на чл.65 АПК, както и не може да се квалифицира като индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, тъй като не обективира властническо волеизявление на административен орган, от категорията на оспорваните по съдебен ред. Решението в посочената част няма за цел да създаде права или задължения или да засегне непосредствено права, свободи или законни интереси на посочените дружества, тъй като задължението за подаване на отчетна информация по видове дейности, въз основа на която да се

определи годишната лицензионна такса, произтича от самия закон - чл.38, ал.1 ЗЕ. Безспорно е законовото задължение на дружествата - лицензианти, според съдебните състави, да водят отделна счетоводна отчетност за всяка дейност, подлежаща на лицензиране по този закон и други дейности, за всеки клон и предприятие и дейности при регулирани и свободно договорени цени (чл.37, ал.1 ЗЕ). Допълнено е, че енергийните предприятия са длъжни всяка година да предоставят на комисията: годишните си финансови отчети, включително приложенията към тях, съгласно Закона за счетоводството и годишните одиторски доклади; отчетна информация по видове дейности; енергийните предприятия са длъжни при поискване от комисията, от Комисията за защита на конкуренцията и от Европейската комисия в изпълнение на техните правомощия да предоставят документация, счетоводна, технико-икономическа и друга информация, включително за сключени договори (чл.38, ал.1 и 2 ЗЕ). В тази връзка е обобщено, че решението на КЕВР по т.3 от дневния ред по Протокол № 206 от 28.06.2023г., е с организационен, указателен характер, изхождащ от регулаторното правомощие на КЕВР за събиране на такси – чл.28, ал.1 ЗЕ, чийто размер е одобрен с тарифа на Министерски съвет - ал.2. За никое от дружествата като самостоятелни правни субекти, не произтичат пряко и непосредствено правни последици от обстоятелството, че подадените от тях справки за определяне на годишната лицензионна такса (безспорно са задължени да подават такива справки пред Комисията за енергийно и водно регулиране), следва да съдържа приходите от всички видове дейности в РБългария, каквото е указанието по т.2 от диспозитива на акта. Правни последици от съобразяването на отчетените приходи от дейността биха възникнали въз основа на последващи действия на КЕВР.

Ето защо, след като решението на КЕВР по Протокол №206/28.06.2023г., в частта по т.3 във вр. с т.2, не представлява общ или индивидуален административен акт, неговото неизпълнение от страна на „Овергаз мрежи“ АД, не може да бъде основание за налагане на административно наказание „имуществена санкция“ по реда на чл.206, ал.1 ЗЕ, както правилно е приел решаващият състав на СРС.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноски е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 100 лева, предвид факта, че делото не се отличава с фактическа или правна сложност - чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3391 от 12.09.2025 г. по НАХД № 4898 от 2024 г. по описа на СРС, НО, 21 състав

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, да заплати на „Овергаз Мрежи“ АД с ЕИК[ЕИК], сумата от 100 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.